

Pártélet

A DISZ II. Kongresszusa elé

A június 15-én megnyíló DISZ kongresszus a magyar ifjúság életében óriási esemény. A kongresszus elősegíti majd a DISZ erősödését, hozzájárul a párt határozatainak végrehajtásához.

A bányá DISZ szervezete versenyvállalások gyűjtésével, jó versenyeredményekkel készül fel a DISZ kongresszusra. Végeztek munkát a szállókban is, bár itt nem minden érdem egyedül a DISZ-é. A pártszervezetek segítségével létrehozták jó DISZ alapszervezeteket, melyeknek vezetősége különösen a Ferenc- és az Ernő-bányán működik.

Az alapszervezetek erősítése rendkívül fontos feladat, hiszen nálunk az volt a gyakorlati munka eddig, hogy csak a DISZ nagyszabású szervezete dolgozott, illetve egy pár aktív.

Ezek megelégedtek olyan látszólagos eredményekkel, mint a taglétszám emelkedése, amely mögött nem volt tagság.

Megelégedtek azzal, hogy egy DISZ gyűlést megtartottak 20 részvételével, ahol 100-nak kellett volna megjelenni. Nem tudták összefogni a munkát éppen azért, mert nem volt alaposan megszervezve a DISZ-élet. Az alapszervezetek létrehozása jelentős változást hozott. Egy-két DISZ alapszervezet vezetősége, komoly, értékes munkatervet dolgozott ki,

melynek végrehajtása jelentős mértékben emelni fogja a taglétszámot. Javítani fogja a DISZ kapcsolatát azokkal a fiatalokkal, akik még nem tagjai ennek a szervezetnek. És az alapszervezetek növekedése magával hozza majd a szocialista nevelés kifejlődését.

Véleményünk szerint ez a DISZ alapszervezetek megalakulásának egyik legnagyobb értéke.

Az ifjúság szocialista nevelése kifejezi mindazt, amit a DISZ szervezetben el kell érni. Az ifjúság öntudatát növelni lehet, meg lehet mutatni, megértetni a nevelésen keresztül azt a célt, amiért az idősebbek küzdöttek, s amit a mi fiataljaink nagyrésze ajándékba kapott s talán ezért nem becsüli meg eléggé. A szocialista nevelésben be lehet mutatni pártunk illegális harcát, az ifjú kommunisták illegális harcát, azért, hogy elvesse a fiatalokban a tettekre készséget, az áldozathozást, hogy szeretetet ébresszen bennük a hazajútsát, jólétüket építő munka iránt és ezt a munkát ne csak végezzék, hanem szépnek, hősiességnek is lássák —, mint ahogy valójában az — hiszen hőstetteket lehet véghezvinni munkaközben a szebb jövő építése közben.

A nevelő munka döntő hatással van a szocialista munkaversenyre. A DISZ fiatalok az, amely lendületet, rohamot ad egy-egy munkaversenyben. És

most nemcsak arról van szó, hogy lehet és kell versenyezni, hanem a nevelésen keresztül meg lehet mutatni a fiataloknak, hogy

a verseny célja milyen összefüggésben van a béke megvédésével, a haza iránti szeretettel.

Meg lehet mutatni, hogyan függ össze a munkaverseny a Szovjetunió iránti hálával, vagy a szomszédos népek iránti szeretettel. A nevelésen keresztül nyitva áll a fiatalok előtt az út, megismerni hazánkat, haladó hagyományainkat, szabadsághőseinket, kultúránkat, nyitva áll az út előttük az élethez, amely minden szépségében, gazdagságában az övéké.

Az alapszervezetek feladata tehát igen nagy, és ezért igen felelősségteljes. A DISZ II. Kongresszusa az alapszervezetek vezetői felé is igen nagy útmutatást fognak adni a jövőben elvégzendő munkához. Mi biztosak vagyunk benne, hogy a most megválasztott vezetőségek, amelyek máris a megválasztásuk óta eltelt rövid idő alatt is eredményesen dolgoztak, a kongresszus után és éppen a kongresszus útmutatásai alapján még jobb munkát végeznek. Megjavítják a dolgozó fiatalokkal való kapcsolataikat, kiváló eredményeket érnek el a munkaversenyben, sok-sok hazáját szerető fiatal nevelnek DISZ szervezeteinkben.

A Pintér család

Pintér mama vidám arcú, határozott beszédű asszony. Vele diskurálunk most, mert a házigazda átugrott egy kicsit a szomszédba. A tűzhely felett patyolat fehér telt, rajta nagy kék himzett betűk. „Munkálkodj serényen, hogy életed nyugodt legyen.” Ebben a rövid mondatban tömörül minden, amit a családról el lehet mondani.

Nem olyan rég, alig 8 éve volt, hogy Pintér bácsi elhatározta, hogy bányász lesz. Pedig nem volt már fiatal, 46 éves volt. Hidegkútról 180 kilométert kellett gyalogolni, amíg elérte a célt. Csillás lett, egy 30 méteres függőáknához került. Itt szerette meg a bányászati szorgalmával, jó munkájával kiérdemelte, hogy rövidesen csapatra helyezték. Helyébe a 30 méteres függőáknához

fiát hozta, a harmadik fiú pedig csak azért nem lehetett bányász, mert még nem töltötte be a 16. évét. Mert Pintér elvtárs a bányászban akkor már életcélét látta, amit örökösként fiainak is át akart adni. — Pintér mama helyesen bölint a fejével, amikor erről folyik a szó, aztán még hozzá is teszi: hej, ha tudtuk volna előbb, hogy mi a bányá, biztos hamarabb eljöttünk volna.” Telt az idő és a legidősebb Pintér segédvájár lett, aztán 1951-ben Várpalotára került és itt letette a vajúrvizsgát. Rövidesen a családja is utána költözött és ettől kezdve olyan gyorsan gazdagodó lett életük, amit érdemes közelebből is megnézni.

A Pintérék, apa és fiú, egyaránt bizonyították munkájukkal, hogy meg-

érdemlik a bányász nevet. Eleinte ugyan szokatlan volt egy kicsit az új bányá, de hamarosan megszokták és megismerik az itteni munkát. A legidősebb Pintér a 12-es csapat vezetője lett, átlagosan 180—200 százalék körül teljesített. A régi háló helyébe új került. Aztán kicserélődött a konyhaszékény, no meg rökmie, asztal és székek is kellek az új lakásba. Pintér mama beosztotta, a három ember keresetét, és így mindenre került. Pintér bácsi 1953-ban megkapta a sztahanovista oklevelét, augusztusban már a jeltünet is. Nem állt meg ezeknél az eredményeknél, mert rövidesen megjutalmazták kiváló munkájáért a „Munka Erdemérem”-mel. Amikor ezt kapta, már erősen benne volt az 50. évében.

Büszke is erre, de úgy mondja, amíg bányász marad, még szeretne magasabb kitüntetést is. Van aztán még valami, amire ugyancsak nagyon büszke, sem ő, sem pedig a fia nem hiányoztak még egyetlen egyszer sem, amióta a bányában vannak. Az orvosai csak látásból ismeri.

Sokat lehetne írni a Pintér családról. Nemrég jöttek a bányába, de azóta a közösen végzett jó munka eredményeként már bútorokat és házat vásároltak. Különösen példaképp szolgálhat minden bányász számára a legidősebb Pintér, a család feje, aki 50 éves korában kapott „Munka Erdemérem”-et és a jövőben végzendő munkájával még szebb eredményeivel magasabb kitüntetést is szeretne kiérdemelni.

10 éves az MSZT

A Magyar Szovjet Társaság szervezete június 9-én ünnepi fennállásának 10 éves évfordulóját.

A Magyar Szovjet Társaság megalakulása óta megismosodott, kiszélesítette és elmélyítette tevékenységét, a Magyar Szovjet Barátságot. Ez a barátság olyan milliós tömegmozgalmú lett, amelynek szervezetei országsszerte hatalmas felvilágosító munkát fejtettek ki. Várpalotán 1948-ban alakult meg a Magyar Szovjet Társaság, melyet akkor még Magyar Szovjet Művelődési Társaságnak hívtak. A szervezet soraiba egyre többen léptek, amellyel a várpalotai dolgozók harcoss kiállásukat mutatták a Szovjetunió mellett.

A várpalotai bányá dolgozói az elmúlt 10 évben mind jobban érezték a Magyar Szovjet Barátság jelentőségét és ezen keresztül a Szovjetunió baráti segítségét. Uzenünkben számos szovjet gépkönyvnyit meg a bányászok nehéz és fáradságos munkáját, egyre több szovjet gyártmányú gumi és ka-

parószalag hordja a szemet a külszín felé, valamint szovjet gyártmányú fűrőgépek könnyítik meg a fűrés nehéz munkáját. Ezenkívül igen sok szovjet szakember adta át már a várpalotai dolgozóknak az élenjáró technika tapasztalatait, így 1952 február 28-án Vaszilij Kucser Sztálin-díjas kombájnvezető Várpalotán töltött egy napot és úgy lent a bányában, mint fent a külszínen elbeszélgetett sztahanovistáinkkal és igen értékes tapasztalatokat adott át nekik.

Korom János sztahanovista vajúár öt éves tervét 1952 augusztus 30-án fejezte be és amikor öt éves tervének befejezésekor dolgozó társai üdvözölték, elmondotta Korom elvtárs, hogy munkáját igen megkönnyítette az, hogy állandóan olvasott szovjet bányászati folyóiratokat.

Öröm és büszkeség tölt el bennünket, hogy a Magyar Szovjet Társaság 10. évfordulóját ünnepelve, megállapíthatjuk azt, hogy dicő pártunk vezette magyar né-

pünk öntudatának, erejének növeléséhez, az elmúlt évtized ragyogó győzelmeinek kivívásához mi is hozzájárulhattunk, hogy alkotó munkáinkal lehettünk történelmünk új korszakának: a szocializmus építésének. Büszkék vagyunk arra, hogy munkánk a világ leghaladottabb társadalmának, az élenjáró Szovjetunióknak életét, tapasztalatait hivatott közvetíteni a dolgozó népünk felé. Ez a tudat vezérelt tag-ságunk sokszáz ezres seregét, szocializmust építő hazánk dolgozóit, a kommunizmust építő szovjet nép életének megismerése, tapasztalatainak alkalmazása közben.

Visszatekintve a 10 év alatt megtett útra, a jelen nagy feladatainak napi harcában a magyar szovjet barátság minden harcosa, a Magyar Szovjet Társaság minden tagja még nagyobb erővel és lelkesedéssel mennek a 900 milliós Szovjetunió vezette békétábor népeivel együtt a béke útján.

Tóth Pál
MSZT-titkár.

Tagjelölt lettem,
fokozottabban érzem a felelősséget

Brunner Ferenc elvtársat nemrégiben vették fel tagjelöltnek. Olyan fordulópontot jelentett az az életében, amit hosszú évek szorgalmas munkájával és komoly öntudatos magatartásával érdemelt ki.

Brunner elvtárs alig 21 éves, de ha belapozunk éveinek történetébe, láthatjuk, hogy megérdemelte ezt a bizalmat.

Zalaegerszegről jött vajúrtanulónak 1951-ben. Nem a véletlenség sodorta ide, hanem előre megfontolt, alaposan átgondolt elhatározás. Elhatározta, hogy megtanulja a vajúr szakmát, aztán pedig technikumba megy. Amikor végez, még csak 23 éves lesz. Tudja, hogy keményen meg kell küzdeni azért, hogy célt érjen.

A vajúrtanuló intézetben még mindig mint kiválóra emlékeznek vissza. Két alkalommal is jutalmazták a „Kiváló tanuló” jeltünetnyel. Szakmai munkája mellett bekapcsolódott az iskola „DISZ-szervezetének a munkájába, DISZ-titkár lett. A legnagyobb kitüntetés akkor érte, amikor elvtársai bizalma eljutatta Bukarestbe, hogy részt vegyen a világifjúsági találkozókon. Felejthetetlen élmény maradt számára, de ezennél sokkal tisztábban látta a jövőben végzendő munkáját, és az eredményesebb módszereket.

Amikor vajúr lett, az Őst-aknába került, fronti DISZ-brigádba. Kiválóan megállta a helyét. Közben megtanulta, sőt kiválóan fejezte be az F-4-es gépezetű tanfolyamot is. Az egykori tanítványból tanító lett. Mert most már ő ismertette az MTH Intézet tanulóival az F-4-es gép kezelésének a módját. Közben eredményes DISZ-munkát is végzett.

De a legutóbbi hónapok teljesítményei is a legszebb képet adják Brunner elvtársról. Az elmúlt két hónapban 155—145 volt a százaléka. Pedig közben technikumba is jár. Most fejezi be a második évet. Tehát sorba megvalósítja mindazokat, amelyeket éveket ezelőtt megfogadott. A versenyekből derekasan kiveti a részét. A természetben a raboltja felhasználásával, a minőség tülteljesítésével, igyekszik eredményeket elérni.

A technikumban rendezett kongresszusi verseny alatt sem akar elmaradni. Közben állandóan segíti a többieket, DISZ csoport vezető is tudja, hogy a neki nyújtott óriási segítséget csak úgy tudja visszaadni, ha ő is a gyengébbek a lemaradók mellé áll.

Fordulópontot jelentett Brunner elvtárs életében, hogy tagjelölt lehetett. Es ennek a szép önéletrajznak nem is lehetne természetesebb, kifejezőbb befejezést adni, Brunner elvtárs szavaival: „Most, hogy tagjelölt lettem, még fokozottabban érzem a felelősséget és eszerint végzem további munkámat.”

Aknamélyítők várpalotai üzeme 107,2 százalék

Vállalatunk a negyedéves esedékes tervét 107,4 százalékkal teljesítette vállalati szinten. A havi operatív tervteljesítésünk pedig 100,4 százalék.

A várpalotai üzeme a tervét 107,2 százalékkal teljesítette. Az Ernő-bányai síklóban 156 százalékos értéket ért el Dobszai József csapatvezető vajúr brigádjának dolgozó. A nyugati kerületben 119,5 százalékos teljesítést ért el Ihász Béla csapatvezető vajúr

brigádjának dolgozó. A skyp vágásban pedig 121,8 százalékos teljesítést ért el Makó Márkus csapatvezető vajúr brigádjában.

Ha a fenti tényadatokat vizsgáljuk, megállapíthatjuk, hogy vállalatunk összes üzeme, — dudari üzemen kívül —, mind negyedéves szinten, mind pedig a havi operatív terv szintjén túlteljesítette tervét.

Nagy Pál igazgató

Párosával jön a csille

Nagy mértékben hátráltatja a mi munkánkat is, meg aztán a bányá termelését az, hogy duplán adják fel a csillét. Ez aztán azt eredményezi, hogy nem tudjuk időben biztosítani az ürescsille ellátást. A duplán feladott csillék azon kívül, hogy hátráltatják a csille ellátást, könnyen balesetet is idézhetnek elő. Éppen ezért jó lenne, ha a teli csilléket a szabályok szerint küldenék fel. A mi munkánk is könnyebbé válna, meg a termelés is eredményesebb lenne.

Fülöp József
csillés.

Mi az oka a közömbösségnek?

Szombat este a bányászzenekar a dolgozók részére a Szabadság Kultúrotthonban hangversenyt rendezett. Sajnos a terem a várpalotaiak közömbössége miatt nem telt meg. Nem tudni, mi az oka, hogy oly kevesen érdeklődnek dolgozóink közül a bányász zenekar iránt. Egy biztos, hogy nem érdemi meg a közönyt az a zenekar, melynek tagjai fáradságot nem ismerve, nagy szorgalommal készültek arra, hogy szórakozást nyújtsanak a város dolgozóinak. Színvonalas előadásuk még azokat a nagyigényű egyéneket is kielégítették volna, akik lépétnyomon azt hangoztatják, hogy nincs Várpalotán semmi szórakozási lehetőség és egy-egy harmadrendű pesti vendégszereplés alkalmával majd összetörik magukat jegyért.

De ezen túlmenően hol maradtak a szakszervezet, a tröszt és a tömegszervezetek funkcionáriusai. Nem érzik magukénak a bányászzenekart? Arról a zenekarról van szó, amely nem ismer fáradságot, mikor hajnalban a város lakosságát ébreszteni kell. A különféle tö-

megmegmozdulásokat lelkes szereplésével teszi ünnepélyesebbé Mennyi munkát, fáradságot igényelt például, míg a zenekar betanulta Verdi: Nabukodonozor nyitányát, vagy Strauss, Kálmán örök szép egyvelegeit.

A nagy közöny ellenére is jól sikerült az előadás, mert a kevés hallgatóság hálásnak bizonyult és lelkes tapsal köszönte meg a zenekar szórakoztatását. A műsort Vass Gyula bácsi konferálása tette színessé. A műsor keretében nagy sikerrel léptek fel a legfiatalabb generáció tagjai: Hegyi Editke tangóharmonikával és Fekete Zsuzsika zongorán. A műsor után jól sikerült bál zárta be az estét.

Talán kissé keményen bírálom a távolmaradottakat, de nem mehetünk el a leirtak mellett szólanul. Igenis a szakszervezet, a tröszt és a bányászszág tekintse magának a nagyrészt bányászokból álló zenekart és legalább jelenlétükkel támogatassák odaadó, lelkes munkájukat.

Deberla Ede.